

ಕೊರತೆಯನ್ನು ನೀಗಿ ಅಭಿನಯಿಸಬೇಕು

◆ ಅಭಿನಯಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರ್ಥಣೆ ಹೋಟಿದ್ದು ಏಕೆ?

ಪ್ರಭಾತ್ ಕಲಾವಿದರ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ನಾನು ಹುಟ್ಟಿದ್ದು. ಕಲೆ ಅನ್ನವುದು ಜನ್ಮಜಾತವಾಗಿ ಬಂದಿದೆ. ಶಾಲೆ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಕಲೆ ಮೂದಲಾಗಿ ಓದು ನಂತರದ್ದಾಗಿತ್ತು. ಇಡೀ ಕುಟುಂಬ ಸ್ಯಾಕ್, ಗಾಯನ, ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ತೂಡಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಅದೇ ನಮ್ಮ ಜೀವನ ಎಂಬ ಭಾವನೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದಿದ್ದೇನೆ. ನಾನೂ ಸ್ಯಾಕ್-ನಾಟಕನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಓದಿದೆ. ಮೊದಲು ನಮ್ಮ ತಾತನ ಸಿನಿಮಾದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ್ದೆ, ಅದು ತೇರುಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ನಂತರ ಹುಟುಕೂರು ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ ಅವರ 'ಭಕ್ತಿ ಜ್ಞಾನದೇವ' ಸಿನಿಮಾದಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನದೇವನ ತಂಗಿಯ ಪಾತ್ರವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿದ್ದೆ. ಡಾನ್ಸ್ ಕೂಡ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಎಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ನಂತರ ನಾಗಾರ್ಥಿಕೆಯೇ ಒಂದು ಹಾಡನ್ನು ರೂಪಿಸಿದ್ದರು. ಆಗ ನನಗೆ ಏದು ವರ್ಷ.

◆ ನಿಮ್ಮ ಆರಂಭದ ಧಾರಾವಾಹಿಗಳಿಗೆ ಇವತ್ತೆನ ಸಂದರ್ಭ ಹೋಲಿಸಿದರೆ, ಏನೇನುತ್ತದೆ?

ತುಂಬ ವ್ಯಾಸ ಮತ್ತು ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ನಾವು ಗುರುತಿಸಬಹುದು. ತುಂಬ ಧನಾತ್ಮಕ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿದೆ. ಮೊದಲು 13 ಕಂತುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಥೆ ಮುಗಿಯ್ತಿತ್ತು. ಹೆಚ್ಚು ಧಾರಾವಾಹಿಗಳು ಅದೇ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದವು. ನಂತರವೇ ಮೊಗಾ ಸೀರಿಯಲ್ಲ ಪರಿಚಯ ಆಗಿದೆ. ಈಗ ತಾಂತ್ರಿಕವಾಗಿ ಸಿಕ್ಕಾಪಟ್ಟೆ ವಿಕಾಸವಾಗಿದೆ. ನಿಮಾಣಿದ ಗುಣಮಟ್ಟ ನೋಡಿದರೆ ಸಿನಿಮಾಕ್ಕೂ ಸೀರಿಯಲ್ಲಿಗೂ ವ್ಯಾಸವೇ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದರ ಮಟ್ಟಗೆ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಯಾಗಿದೆ. ಕಲಾವಿದರನ್ನು ಬಿಂಬಿಸುವ ವಿವರೆಯ, ಪ್ರಚಾರಕ್ಕಾಗಿ ಸಿದ್ಧಮಾಡುವ ಪ್ರೇಮೋ ತುಂಬ ಶ್ರೀಮಂತವಾಗಿವೆ. ಪ್ರೇಮೋ ನೋಡಿದರೆ ಇದೇನು ಸಿನಿಮಾನಾ ಅಧಿವಾ ಧಾರಾವಾಹಿನಾ ಎಂದು ಅಳ್ಳಾರಿಯಿಂದ ನೋಡಬೇಕು. ಕ್ಯಾಮೆರಾ ಅಧ್ಯನಿಕವಾಗಿದೆ. ಹೋಸ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಬಳಸಿ ಅಪ್ರಾರ್ಥಿಕ ಆಗಿದ್ದು ಒಳ್ಳೆಯ್ದೇ ಆಗಿದೆ. ಇಲ್ಲದೆ ಇಂದರೆ ವೈಕ್ಕಕರಿಗೆ ಹೋಸ್ ಅನ್ನುಸುತ್ತಿತ್ತು.

ಬದ್ಧತೆ ಮತ್ತು ಸಮಯ ಪಾಲನೆ ಕಲಾವಿದರಾದ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಬರಬೇಕಿತ್ತು. ಅದು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಡಿಮೆ ಎಂದೇನುತ್ತದೆ. ನಿದೇಶಕರು ರದಿ ಅಂದ ತ್ವರಣ ನಾನು ಕ್ಯಾಮೆರಾ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲುತ್ತೇನೆ. ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಇದನ್ನು ನಾನು ರೂಧಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಾಗ ಏನೋ ಒಂದು ಕೊರತೆ ಎದುರಾಗಬಹುದು. ಅದು ಎಲ್ಲಾದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಸರಿದಿಗಿಸಿಕೊಂಡು ಅಭಿನಯ ಮಾಡಬೇಕು. ನಾವು ಬಂದಿರುವುದೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಎಂದು ಯೋಚಿಸಬೇಕು. ಆ ಪ್ರಾಚೀಕ್ರಿಯೆನ್ನು ಭಾಗ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದರೆ ನಮಗೆ ಸಣ್ಣಪ್ರಣ್ಣ ಬೇಡಿಕೆಗಳೂ ನಗಣ್ಯ ಆಗುತ್ತವೆ. ನಮ್ಮ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನೇ ಮುಂದುಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ,

ಹೇಮಾ ಪ್ರಭಾತ್

ಕಲಸ್‌ ಕನ್ನಡದ

'ಕರಿಮಣಿ' ಅನುರಾಧಾ

ಅದರಿಂದ ಬೇಕೆಂದುವರಿಗೂ ತೊಂದರೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಬಧಕೆ ತುಂಬ ಮುಖ್ಯ. ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಹೊಂದಾರಿಕೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೋ ಅದನ್ನು ಎಲ್ಲ ಕಡೆ ತೋರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

◆ 'ಕರಿಮಣಿ' ಕಥೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿ ಏನು

ಹೇಳುತ್ತಿರಿ?

ಕಲಸ್‌ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಆರು ವರ್ಷದ ಹಿಂದೆ 'ರಾಜ್ಯಾಬಿಧಾನ'ದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ್ದೆ. 'ಕರಿಮಣಿ'ಯು ಅನುರಾಧಾ ಪಾತ್ರಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಶೇಷಗಳಿವೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ರಾಧಾ ಮೇಡಂ ಎಂಬೇ ಪ್ರಸಿದ್ಧಾರ್ಥಿಯನ್ನೇ ನಾಯಕಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಕಿ ನಾನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಆಕೆ ನನ್ನ ಬೆಸ್ಟ್ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿ. ಆಕೆಗೆ ನಾನೇ ಸ್ವಲ್ಪಿಕೆಯ ಕೇಂದ್ರ. ತಾಯಿ ಇಲ್ಲದ ಮುಗಿವೀ ತಾಯಿನವನ್ನು ತುಂಬುವ ಪಾತ್ರ. ಇದು ಭಾವಪ್ರಧಾನವಾಗಿದ್ದು, ಅಭ್ಯರ್ಥಾವ ಅನುಭವವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಡುತ್ತದೆ. ಈಗಿಂದಿಗೆ ಆರಂಭವಾಗಿದೆ. ಕಥೆ ತುಂಬಾ ಜೆನ್ನಾಗಿದೆ. ಸದ್ಗು ಕಥಾನಾಯಿಕನ್ನಿ, ನಾಯಕಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಅಪನಂಬಿಕೆಬಂದಿದೆ. ಅವಳ ಮದುವೆನ್ನಲ್ಲಿ ಮುಂದಾಗುತ್ತಾನೆ. ಅದಾದ ಮೇಲೆ ವಾಸ್ತವ ಅರಿವಿಗೆ ಒಂದಿದೆ. ಯಾವುದೂ ಮಡುಗಿಯನ್ನು ಇವಳಿ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿರುತ್ತಾನೆ. ಅದರಿಂದ ನಾಯಕಿಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸರಣಿಯಂತೆ ತೊಂದರೆಗಳು ಎದುರಾಗುತ್ತವೆ. ಅವಳ ತಂದೆ ಯ್ಯಾದಯಾಫಾತವಾಗಿ ಆಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಸೇರುತ್ತಾರೆ. ನಾಯಕನಿಗೆ ತಪ್ಪಿನ ಅರಿವಾಗಿದೆ. ಮುಂದೆ ತೆರೆಯ ಮೇಲೆ ನೋಡಬೇಕು.

◆ ನಟನೆಗೆ ಗ್ರಾಮ್ರಾ, ಸೌಂದರ್ಯವೇ ಪ್ರಧಾನ

ಅಂತ ಆಗುತ್ತಿದೆಯೇ?

ಹಾಗಿಲ್ಲ. ತುಂಬ ಜೆನ್ನಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು

ಯಾರೂ ಆಯ್ದೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಸಾಕಷ್ಟು ಕಲಾವಿದರು ತರಬೇತಿಯನ್ನು ತೇಗೆದುಕೊಂಡೇ ಬಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಪಾತ್ರಗಳಿಗೂ ಪರೇಕ್ಕೆ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ನಾಗೆ ಹಲವಾರು ವರ್ಷಗಳ ಅಭಿನಯದ ಅನುಭವ ಇದೆ. ಅನೇಕ ಸಿನಿಮಾ, ಧಾರಾವಾಹಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೂ ನನಗೆ ಪ್ರೋಟೋ ಶೂಟ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ವಿಡಿಯೋ ಶೂಟ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹಿಂದೆ ನಾವು ಏನೋ ಮಾಡಿರಬಹುದು. ಈ ಪಾತ್ರಕ್ಕೆ ಸೂಕ್ತ ಆಗ್ರಿವಾ ಅನ್ನುವುದು ಮುಖ್ಯ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಆದಿವನ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಜೆನ್ನಾಗಿದ್ದರೆ ಓವನಿಯಲ್ಲಿ ಸಿನಿಮಾದಲ್ಲಿ ಬಂದುಬಿಡ್ಡಿನಿ ಎನ್ನುವಂತೆ ಇಲ್ಲ. ನಟನೆ ಗೊತ್ತಿರಬೇಕು. ನೋಡಲು ಚಂದ ಕಾಣಬೇಕು. ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಆ ಪಾತ್ರಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೆ ಆಗಬೇಕು. ನಾನು ಹದಿಹರೆಯದ ನಾಯಕಿ ಆಗಬೇಕು ಅಂದರೆ ಅದು ಈಗ ಸಾಧ್ಯವೇ? ಪ್ರಧಾನ ಪಾತ್ರ ಬೇರೆ, ನಾಯಕಿ ಪಾತ್ರ ಬೇರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ನಾನು ಕಥೆಗೆ ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರವಹಿಸುವೆ. ಇದರಿಂದಲೇ ನಾಯಕಿಯ ಪಾತ್ರ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಸಂಖಾರ ಬಂದಿದೆ. ಅದು ಏನು ಅಂದರೆ, ಇವತ್ತಿನ ಪಾತ್ರಧಾರಿಯನ್ನು ನಾಳೆಯೇಬದಲ್ಲಿಸಬಹುದು. ನಿತ್ಯವೂ ಸಂಖಾರಿಸಿದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಸಿನಿಮಾದಲ್ಲಿ ವಿಮರ್ಶೆ ತೆರೆಕಂಡ ನಂತರವೇ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಧಾರಾವಾಹಿ ಘಾಕ್ಕರಿ ರೀತಿ. ನಿತ್ಯವೂ ಏಕ್ಕಕರ ಟಿಪ್ಪಣಿ ಎದುರಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಬದ್ಧತೆ ಹೋಕಾಗುತ್ತದೆ.

■ ರಾಘವೇಂದ್ರ ಕೆ.